

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1760/2000**av den 17 juli 2000****om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 37 och artikel 152.4 b i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs
yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 19 i rådets förordning (EG) nr 820/97 av den 21 april 1997 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur och om märkning av nötkött och nötköttsprodukter ⁽⁵⁾ skall det från och med den 1 januari 2000 inrättas ett system för obligatorisk märkning av nötkött i alla medlemsstater. Enligt samma artikel skall det på förslag av kommissionen även beslutas om allmänna bestämmelser för det obligatoriska systemet före detta datum.
- (2) I rådets förordning (EG) nr 2772/1999 av den 21 december 1999 om allmänna bestämmelser för ett obligatoriskt system för märkning av nötkött ⁽⁶⁾ anges att de nämnda allmänna bestämmelserna endast skall tillämpas provisoriskt under en period om högst åtta månader, från och med den 1 januari till och med den 31 augusti 2000.
- (3) Av tydlighetsskäl bör förordning (EG) nr 820/97 upphävas och ersättas med den här förordningen.

⁽¹⁾ EGT C 376 E, 28.12.1999, s. 42.

⁽²⁾ EGT C 117, 26.4.2000, s. 47.

⁽³⁾ EGT C 226, 8.8.2000, s. 9.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 12 april 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 6 juni 2000 (ännu ej offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den 6 juli 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁵⁾ EGT L 117, 7.5.1997, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 334, 28.12.1999, s. 1.

(4) Efter instabiliteten på marknaden för nötkött och nötköttsprodukter på grund av krisen med bovin spongiform encefalopati har den förbättrade insynen i villkoren för produktionen och saluföringen av berörda produkter, särskilt när det gäller att spåra dem, haft en positiv inverkan på nötköttkonsumtionen. För att behålla och öka konsumenternas förtroende för nötkött, och för att förhindra att konsumenter vilseleds, måste regler utarbetas för hur konsumenterna skall upplysas genom en adekvat och tydlig märkning av produkten.

(5) I detta syfte är det ytterst angeläget att införa ett effektivt system för identifiering och registrering av nötkreatur på produktionsstadiet, samt att skapa ett särskilt och på objektiva kriterier grundat gemenskapsystem för märkning av nötkött i försäljningsledet.

(6) Genom de garantier som denna förbättring innebär kommer vissa krav av allmänt intresse att uppfyllas, särskilt skyddet av folk- och djurhälsan.

(7) Följaktligen kommer konsumenternas förtroende för nötköttets och nötköttsprodukternas kvalitet att förbättras, en hög skyddsnivå för folkhälsan att behållas och marknaden för nötkött att ytterligare stabiliseras på ett hållbart sätt.

(8) I artikel 3.1 c i rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ⁽⁷⁾ fastslås att djur som är föremål för handel inom gemenskapen skall identifieras enligt kraven i gemenskapens bestämmelser och registreras på ett sådant sätt att den anläggning, central eller organisation som djuren ursprungligen kommer ifrån eller har passerat på vägen kan spåras, samt att dessa system för identifiering och registrering före den 1 januari 1993 skall utvidgas till att omfatta även förflyttning av djur inom de enskilda medlemsstaternas territorier.

⁽⁷⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG (EGT L 62, 15.3.1993, s. 49).

- (9) I artikel 14 i rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importerats till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG⁽¹⁾ fastslås det att identifiering och registrering enligt artikel 3.1 c i direktiv 90/425/EEG av sådana djur måste ske efter det att veterinärkontrollen utförts, utom då det gäller slaktdjur och registrerade hästdjur.
- (10) För förvaltningen av vissa av gemenskapens stödprogram på jordbruksområdet krävs det att vissa slag av boskap identifieras individuellt. Systemet för identifiering och registrering bör därför kunna användas för tillämpning och kontroll av sådan individuell identifiering.
- (11) Det är nödvändigt att säkerställa ett snabbt och effektivt informationsutbyte mellan medlemsstaterna för en korrekt tillämpning av denna förordning. Gemenskapsbestämmelser härför har fastställts i rådets förordning (EEG) nr 1468/81 av den 19 maj 1981 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter samt om samarbete mellan de förra och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen⁽²⁾ samt i rådets direktiv 89/608/EEG av den 21 november 1989 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av lagstiftningen om veterinära frågor och avelsfrågor⁽³⁾.
- (12) De gällande reglerna för identifiering och registrering av nötkreatur har fastställts i rådets direktiv 92/102/EEG av den 27 november 1992 om identifikation och registrering av djur⁽⁴⁾ och i förordning (EG) nr 820/97. Erfarenheterna visar att genomförandet av direktiv 91/102/EEG när det gäller nötkreatur inte har varit helt tillfredsställande och bör förbättras ytterligare. Det är därför nödvändigt att anta en särskild förordning för nötkreatur för att förstärka bestämmelserna i nämnda direktiv.
- (13) För att ett förbättrat identifieringssystem skall acceptera, är det av avgörande betydelse att det inte ställs överdrivna administrativa krav på producenten. Rimliga tidsfrister för genomförandet bör föreskrivas.
- (14) För att djur snabbt och korrekt skall kunna spåras för kontroll av gemenskapens stödprogram, bör alla medlemsstater inrätta nationella databaser där djurets identitet, alla anläggningar på deras territorium och förflyttningar av djuren registreras enligt bestämmelserna i rådets direktiv 97/12/EG av den 17 mars 1997 om ändring och uppdatering av direktiv 64/432/EEG om djurhälsoproblem som påverkar handeln med nötkreatur och svin inom gemenskapen⁽⁵⁾, i vilket de hygienkrav som gäller denna databas anges närmare.
- (15) Varje medlemsstat bör vidta de eventuella ytterligare åtgärder som krävs för att den nationella databasen skall vara fullt fungerande så snart som möjligt.
- (16) Åtgärder bör vidtas för att skapa tekniska villkor som garanterar att producenterna på ett optimalt sätt kan kommunicera med databaserna och att dessa används i vid utsträckning.
- (17) För att göra det möjligt att spåra förflyttningar av nötkreatur bör djuren identifieras genom att ett öronmärke sätts fast på vardera örat och att de i princip åtföljs av ett pass vid varje förflyttning. Hur öronmärket och passet skall vara utformade bör fastställas på gemenskapsnivå. I princip bör ett pass utfärdas för varje djur som har fått öronmärkning.
- (18) De djur som importerats från tredje land enligt direktiv 91/496/EEG bör underställas samma krav på identifiering.
- (19) Alla djur bör behålla öronmärkningen under resten av sin levnad.
- (20) På grundval av det arbete som utförs inom Gemensamma forskningscentrumet undersöker kommissionen just nu om det är möjligt att använda elektroniska medel för att identifiera djuren.
- (21) Alla djurhållare, med undantag av transportörerna, bör föra aktuella register över djuren i sina anläggningar. Hur dessa register skall vara utformade bör fastställas på gemenskapsnivå. Den behöriga myndigheten bör vid förfrågan ges tillgång till dessa register.
- (22) Medlemsstaterna kan låta hela nötköttssektorn bära de kostnader som uppstår vid tillämpningen av dessa åtgärder.
- (23) Den eller de behöriga myndigheterna bör utses för tillämpningen av varje avdelning i denna förordning.
- (24) Det bör inrättas ett system för obligatorisk märkning av nötkött som skall vara obligatoriskt i alla medlemsstater. Enligt detta obligatoriska system bör de aktörer och organisationer som saluför nötkött i märkningen ange uppgifter om köttet och var det eller de djur som köttet kommer ifrån har slaktats.

⁽¹⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 56. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/43/EG (EGT L 162, 1.7.1996, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 144, 2.6.1981, s. 1. Förordningen upphävd genom förordning (EG) nr 515/97 (EGT L 82, 22.3.1997, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 351, 2.12.1989, s. 34.

⁽⁴⁾ EGT L 355, 5.12.1992, s. 32. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁽⁵⁾ EGT L 109, 25.4.1997, s. 1.

- (25) Systemet för obligatorisk märkning av nötkött bör utvidgas från och med den 1 januari 2002. Enligt detta obligatoriska system bör aktörer och organisationer som saluför nötkött i märkningen dessutom ange ursprung, särskilt var det eller de djur som köttet kommer från föddes, göddes och slaktades.
- (26) Uppgifter utöver informationen om var det eller de djur som köttet kommer från föddes, göddes och slaktades kan anges enligt det frivilliga systemet för märkning av nötkött.
- (27) Det obligatoriska systemet för ursprungsmärkning bör träda i kraft den 1 januari 2002, eftersom fullständiga uppgifter om förflyttningar av nötkreatur inom gemenskapen endast krävs för djur som är födda efter den 31 december 1997.
- (28) Systemet för obligatorisk märkning av nötkött bör även gälla nötkött som importeras till gemenskapen. Man bör emellertid beakta att en aktör eller organisation i tredje land inte alltid har tillgång till alla de uppgifter som krävs för märkningen av nötkött som producerats i gemenskapen. Det måste därför fastställas vilka uppgifter ett tredje land måste ange i märkningen.
- (29) För aktörer eller organisationer som producerar och saluför malet nötkött och som kanske inte har möjlighet att lämna all den information som krävs enligt systemet för obligatorisk märkning av nötkött bör man fastställa undantag som garanterar ett visst minsta antal uppgifter.
- (30) Syftet med märkningen är att medge största möjliga insyn i saluföringen av nötkött.
- (31) Bestämmelserna i denna förordning får inte påverka rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbezeichnungar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾.
- (32) För att andra uppgifter än de som krävs enligt systemet för obligatorisk märkning av nötkött skall omfattas, behöver också en gemenskapsram för märkning av nötkött inrättas och med tanke på alla de olika förekommande beskrivningarna av nötkött som saluförs i gemenskapen är det lämpligast att upprätta ett system för frivillig märkning. Effektiviteten av ett sådant system för frivillig märkning är beroende av att det är möjligt att spåra det märkta nötköttet till ursprungsdjuret eller ursprungsdjuret. En aktörs eller organisations märkningsåtgärder bör göras till föremål för en specifikation som skall översändas till den behöriga myndigheten för godkännande. Aktörerna och organisationerna bör endast få märka köttet om märkningen innehåller deras namn eller logotyp. Medlemsstaternas behöriga myndigheter bör ha rätt att återkalla godkännandet av alla specifikationer vid oegentligheter. För att märknings-specifikationerna skall kunna godkännas inom hela gemenskapen måste medlemsstaterna utbyta information.
- (33) Aktörer och organisationer som importerar nötkött från tredje land till gemenskapen kan också vilja märka sina produkter enligt systemet för frivillig märkning. Det bör därför fastställas bestämmelser vars syfte är att i största utsträckning säkerställa att de åtgärder som vidtas när det gäller märkning av importerat nötkött är lika tillförlitliga som de som har fastställts för gemenskapsnötkött.
- (34) Övergången från bestämmelserna i avdelning II i förordning (EG) nr 820/97 till bestämmelserna i denna förordning kan orsaka problem som inte har förutsetts i denna förordning. För att sådana eventuella problem skall kunna hanteras bör kommissionen tillåtas att vidta nödvändiga övergångsåtgärder. Om det visar sig motiverat bör även kommissionen bemyndigas att lösa specifika praktiska problem.
- (35) I syfte att garantera tillförlitligheten för åtgärderna i denna förordning är det nödvändigt att tvinga medlemsstaterna att genomföra lämpliga och effektiva kontrollåtgärder. Dessa kontroller bör inte inverka på sådana kontroller som kommissionen kan genomföra genom analog tillämpning av artikel 9 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen⁽²⁾.
- (36) Lämpliga påföljder vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning bör föreskrivas.
- (37) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽³⁾.

⁽¹⁾ EGT L 208, 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1036/1999 (EGT L 127, 21.5.1999, s. 4).

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

Identifiering och registrering av nötkreatur

Artikel 1

1. Varje medlemsstat skall upprätta ett system för identifiering och registrering av nötkreatur (nedan kallade djur) i enlighet med bestämmelserna i denna avdelning.

2. Bestämmelserna i denna avdelning skall tillämpas utan att det påverkar andra gemenskapsregler om utrotning eller bekämpning av djursjukdomar och utan att det påverkar direktiv 91/496/EEG och förordning (EEG) nr 3508/92⁽¹⁾. De bestämmelser i direktiv 92/102/EEG som särskilt gäller nötkreatur skall inte längre tillämpas från och med den tidpunkt då dessa djur skall vara identifierade enligt denna avdelning.

Artikel 2

I denna avdelning avses med

- *djur*: nötkreatur enligt artikel 2.2 b och c i direktiv 64/432/EEG⁽²⁾,
- *anläggning*: varje inrättning, byggnad eller, när det rör sig om en utomhusanläggning, varje plats på en medlemsstats territorium där de djur som avses i denna förordning hålls, föds upp eller hanteras,
- *djurhållare*: varje fysisk eller juridisk person som är ansvarig för djur, antingen permanent eller tillfälligt, även under transport eller på en marknad,
- *behörig myndighet*: en medlemsstats centrala myndighet eller myndigheter som är ansvarig/ansvariga för eller ålagda att utföra veterinärkontroller och att tillämpa denna avdelning eller, när det gäller bidragskontroll, de myndigheter som är ansvariga för att genomföra förordning (EEG) nr 3508/92.

Artikel 3

Systemet för identifiering och registrering av nötkreatur skall omfatta följande delar:

- a) Öronmärken för individuell identifiering av djur.
- b) Databaser.
- c) Pass för djuren.
- d) Individuella register som förs i alla anläggningar.

Kommissionen och den berörda medlemsstatens behöriga myndighet skall ha tillgång till all information som avses i denna avdelning. Medlemsstaterna och kommissionen skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att dessa baser är tillgängliga för alla berörda, däribland berörda konsumentorganisationer som erkänns av medlemsstaten, under

förutsättning att den enligt nationell lagstiftning nödvändiga sekretessen och uppgiftsskyddet garanteras.

Artikel 4

1. Alla djur i en anläggning som är födda efter den 31 december 1997, eller efter detta datum är avsedda för handel inom gemenskapen, skall identifieras med hjälp av ett öronmärke som är godkänt av den behöriga myndigheten och som sätts fast i vardera örat. Båda öronmärkena skall bära samma identitetskod, genom vilken det är möjligt att identifiera varje djur individuellt även den anläggning i vilken det föddes. Utan hinder av det föregående får djur som är födda före den 1 januari 1998 och som efter detta datum är avsedda för handel inom gemenskapen identifieras enligt direktiv 92/102/EEG fram till den 1 september 1998.

Med undantag av ovanstående får djur som är födda före den 1 januari 1998 och som efter detta datum är avsedda för handel inom gemenskapen för omedelbar slakt identifieras enligt direktiv 92/102/EEG fram till den 1 september 1999.

Nötkreatur som är avsedda för kultur- eller tävlingsevenemang (utom mässor och utställningar) kan i stället för genom öronmärke identifieras genom ett identitetssystem som ger likvärdiga garantier och som är godkänt av kommissionen.

2. Öronmärket skall sättas fast inom en tidsfrist som bestäms av medlemsstaten räknat från djurets födelse och under alla förhållanden innan djuret lämnar den anläggning i vilken det föddes. Denna tidsfrist får inte överstiga 30 dagar fram till och med den 31 december 1999 och 20 dagar efter detta datum.

På begäran av en medlemsstat kan kommissionen emellertid, i enlighet med förfarandet i artikel 23.2, fastställa under vilka förhållanden medlemsstaterna får förlänga den maximala tidsfristen.

Djur som är födda efter den 31 december 1997 får inte flyttas från en anläggning utan att vara identifierade i enlighet med denna artikel.

3. Varje djur som importeras från ett tredje land och som har klarat de kontroller som avses i direktiv 91/496/EEG och som blir kvar på gemenskapens territorium skall genom ett öronmärke, som överensstämmer med bestämmelserna i denna artikel, identifieras i destinationsanläggningen inom en av medlemsstaten fastställd tidsfrist som inte skall överstiga 20 dagar efter det att djuret har genomgått förutnämnda kontroller och i varje fall innan det lämnar anläggningen.

Det är emellertid inte nödvändigt att identifiera djuret om destinationsanläggningen är ett slakteri beläget i den medlemsstat där kontrollerna genomförs och djuret slaktas inom 20 dagar efter dessa kontroller.

⁽¹⁾ EGT L 355, 5.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1036/1999 (EGT L 127, 21.5.1999, s. 4).

⁽²⁾ EGT 121, 29.7.1964, s. 1977/64. Direktivet uppdaterat genom direktiv 97/12/EG (EGT L 109, 24.4.1997, s. 1) och senast ändrat genom direktiv 98/1999/EG (EGT L 358, 31.12.1998, s. 107).

Den ursprungliga identifiering som har genomförts av tredje land skall registreras i den i artikel 5 angivna databasen eller, om denna ännu inte är fullt fungerande, i de register som avses i artikel 3 samtidigt som den identitetskod som djuret tilldelats av destinationsmedlemsstaten.

4. Alla djur som kommer från en annan medlemsstat skall behålla sitt ursprungliga örönmärke.
5. Inget örönmärke får tas bort eller ersättas utan tillstånd från den behöriga myndigheten.
6. Örönmärkena skall tilldelas anläggningen, delas ut och sättas fast på djuren enligt ett förfarande som den behöriga myndigheten har bestämt.
7. Senast den 31 december 2001 skall Europaparlamentet och rådet, på grundval av en rapport och eventuella förslag från kommissionen och enligt förfarandet i artikel 95 i fördraget, besluta om det är möjligt att införa elektronisk identifiering mot bakgrund av de framsteg som har uppnåtts på detta område.

Artikel 5

Medlemsstaternas behöriga myndighet skall upprätta en databas i enlighet med artiklarna 14 och 18 i direktiv 64/432/EEG.

Databaserna skall senast den 31 december 1999 vara fullt fungerande och från och med detta datum innehålla alla uppgifter som krävs enligt nämnda direktiv.

Artikel 6

1. Från och med den 1 januari 1998 skall den behöriga myndigheten inom 14 dagar efter det att den har underrättats om ett djurs födelse utfärda ett pass för varje djur som skall identifieras i enlighet med artikel 4, eller, när det gäller djur som importerats från tredje land, inom 14 dagar efter underrättelsen om att den berörda medlemsstaten har identifierat djuret i enlighet med artikel 4.3. Den behöriga myndigheten får på samma villkor utfärda pass till djur från en annan medlemsstat. I sådana fall skall det pass som åtföljer djuret när det anländer överlämnas till den behöriga myndigheten som skall återlämna det till den medlemsstat som utfärdat det.

Kommissionen kan emellertid på begäran av en medlemsstat och enligt det i artikel 23.2 avsedda förfarandet fastställa under vilka förhållanden som den maximala tidsfristen får förlängas.

2. När ett djur förflyttas skall det åtföljas av sitt pass.
3. Utan hinder av punkt 1 första meningen och punkt 2 kan medlemsstater
 - som förfogar över en databas som kommissionen anser vara fullt fungerande i enlighet med artikel 5 bestämma att pass utfärdas endast för djur som är avsedda för handel inom gemenskapen och att dessa djur endast skall åtföljas

av sitt pass om de förflyttas från den berörda medlemsstatens territorium till en annan medlemsstats territorium, i vilket fall passet skall innehålla uppgifter som bygger på denna databas.

I dessa medlemsstater skall det pass som åtföljer ett djur som importerats från en annan medlemsstat överlämnas till den behöriga myndigheten när djuret anländer.

- före den 1 januari 2000 tillåta beviljande av kollektiva pass för djurbesättningar som förflyttas inom den berörda medlemsstaten, under förutsättning att dessa djurbesättningar har samma ursprung och samma destination och att de åtföljs av ett veterinärintyg.
4. Om ett djur dör skall djurhållaren lämna tillbaka passet till den behöriga myndigheten inom sju dagar efter det att djuret har dött. Om djuret skickas till ett slakteri, skall slakteriets driftsledare ansvara för att passet skickas tillbaka till den behöriga myndigheten.
 5. Om ett djur exporteras till tredje land skall den senaste djurhållaren överlämna passet till den behöriga myndigheten i det land från vilket djuret exporteras.

Artikel 7

1. Varje djurhållare, med undantag för transportörer, skall
 - föra ett aktuellt register,
 - när databasen är fullt fungerande och inom en tidsfrist som fastställs av medlemsstaten och som omfattar mellan tre och sju dagar, till den behöriga myndigheten rapportera alla förflyttningar till och från anläggningen och alla djur som föds och dör i anläggningen, tillsammans med angivelser av de datum då detta skett. På begäran av en medlemsstat kan kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 23.2, fastställa under vilka förhållanden medlemsstaterna får förlänga den maximala tidsfristen och fastställa särskilda regler för förflyttningar av djur för bete under sommaren på olika platser i bergen.
2. Varje djurhållare skall omedelbart vid varje djurs ankomst till anläggningen och innan det flyttas därifrån, om så är lämpligt och i enlighet med artikel 6, fylla i passet samt se till att passet åtföljer djuret.
3. Varje djurhållare skall, vid förfrågan, bistå den behöriga myndigheten med alla uppgifter om ursprung, identifiering och, om så är lämpligt, destination för de djur denne har ägt eller hållit, transporterat, sålt eller slaktat.
4. Registret skall vara i ett format som är godkänt av den behöriga myndigheten och föras för hand eller vara datoriserat och på begäran hela tiden vara tillgängligt för den behöriga myndigheten under en period som skall bestämmas av den behöriga myndigheten men som inte får vara kortare än tre år.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall utse den myndighet som skall se till att denna avdelning efterlevs. Varje medlemsstat skall meddela de andra medlemsstaterna och kommissionen vilken denna myndighet är.

Artikel 9

Medlemsstaterna kan låta djurhållarna bära de utgifter som är förenade med de system som avses i artikel 3 och de kontroller som föreskrivs i denna avdelning.

Artikel 10

De åtgärder som krävs för att genomföra denna avdelning skall antas i enlighet med förvaltningsförfarandet i artikel 23.2. Dessa åtgärder skall särskilt omfatta

- a) bestämmelser om örönmärkena,
- b) bestämmelser om passet,
- c) bestämmelser om registret,
- d) miniminivåer för de kontroller som skall genomföras,
- e) tillämpningen av administrativa påföljder,
- f) övergångsbestämmelser som underlättar tillämpningen av denna avdelning.

AVDELNING II

Märkning av nötkött och nötköttsprodukter

Artikel 11

En aktör eller en organisation, enligt definitionen i artikel 12, som

- enligt avsnitt I i denna avdelning skall märka nötkött i alla led i försäljningskedjan,
- enligt avsnitt II i denna avdelning önskar märka nötkött på försäljningsstället med andra uppgifter än de som anges i artikel 13, när det gäller vissa kännetecken eller produktionsförhållanden för det märkta köttet eller djuret från vilket det kommer,

skall göra det i enlighet med denna avdelning.

Denna avdelning skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av relevant gemenskapslagstiftning, särskilt i fråga om nötkött.

Artikel 12

I denna avdelning avses med

- *nötkött*: produkter som omfattas av KN-nummer 0201, 0202, 0206 10 95 och 0206 29 91,
- *märkning*: fastsättandet av en etikett på ett enskilt köttstycke eller köttstycken eller deras förpackning eller, i fråga om produkter som inte är förpackade i förväg, lämplig, skriftlig och väl synlig information som tillhandahålls konsumenten på försäljningsstället,
- *organisation*: en grupp aktörer från samma eller olika delar av nötköttsbranschen.

AVSNITT I

Gemenskapssystem för obligatorisk märkning av nötkött

Artikel 13

Allmänna bestämmelser

1. Aktörer och organisationer som saluför nötkött inom gemenskapen skall märka köttet i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

Det obligatoriska märkningssystemet skall garantera ett samband mellan å ena sidan identifieringen av slaktkroppen, kvartsparten eller köttstyckena och, å andra sidan, det enskilda djuret, eller, där detta är tillräckligt för att kontrollera att uppgifterna på etiketten är korrekta, gruppen berörda djur.

2. Etiketten skall innehålla följande:

- a) Ett referensnummer eller en referenskod som säkerställer sambandet mellan köttet och djuret eller djuren. Detta nummer kan utgöras av identifieringsnumret för det enskilda djur från vilket nötköttet kommer eller identifieringsnumret för en grupp djur.
- b) Godkännandenummer för det slakteri där djuret eller gruppen djur slaktades samt medlemsstat eller tredje land där slakteriet är beläget. Märkningen skall lyda: "Slaktat i (namn på medlemsstat eller tredje land) (godkännandenummer)".
- c) Godkännandenummer för den styckningsanläggning där slaktkroppen eller gruppen slaktkroppar styckades samt medlemsstat eller tredje land där anläggningen är belägen. Märkningen skall lyda "Styckad i (namn på medlemsstat eller tredje land) (godkännandenummer)".

3. De medlemsstater vars system för identifiering och registrering av nötkreatur, enligt avdelning I, innehåller tillräckliga uppgifter får emellertid besluta, fram till och med den 31 december 2001, att det skall anges ytterligare uppgifter på etiketterna när det gäller nötkött från djur som fötts, hållits och slaktats i samma medlemsstat.

4. Ett obligatoriskt system enligt punkt 3 får inte medföra störningar i handeln mellan medlemsstaterna.

Kommissionen skall på förhand samtycka till förfarandena för genomförandet i de medlemsstater som avser att tillämpa punkt 3.

5. a) Från och med den 1 januari 2002 skall aktörer och organisationer även ange följande på etiketterna:
 - i) Medlemsstat eller tredje land där djuret är fött.
 - ii) Alla medlemsstater eller tredje land där djuret är uppfött.
 - iii) Medlemsstat eller tredje land där djuret har slaktats.

- b) Om emellertid köttet kommer från djur som fötts, hållits och slaktats
- i) i samma medlemsstat kan detta anges som "Ursprung: (medlemsstatens namn)",
- ii) i ett och samma tredje land kan detta anges som "Ursprung: (tredje landets namn)".

Artikel 14

Undantag från det obligatoriska märkningssystemet

Med undantag av artikel 13.2 b och c och artikel 13.5 a i och ii skall en aktör eller organisation som producerar malet nötkött på etiketten ange "berett i (medlemsstatens eller tredje landets namn)" beroende på var köttet har beretts och "ursprung" i de fall då det land eller de länder som berörs inte är samma som beredningslandet.

Skyldigheten enligt artikel 13.5 a iii är tillämplig för detta kött från och med den dag som denna förordning skall börja tillämpas.

Dessa aktörer eller organisationer får emellertid komplettera etiketten på det malda nötköttet med

- en eller flera av de indikationer som föreskrivs i artikel 13, och/eller
- produktionsdatum för köttet i fråga.

På grundval av vunna erfarenheter och beroende på eventuella behov får liknande bestämmelser antas för hackat kött och för putsbitar i enlighet med förfarandet i artikel 23.2.

Artikel 15

Obligatorisk märkning för nötkött från tredje land

Med undantag av artikel 13 skall nötkött som importeras till gemenskapen, och för vilket alla de uppgifter som anges i artikel 13 inte finns tillgängliga i enlighet med förfarandet i artikel 17, märkas med "Ursprung: icke EG" och "Slaktat i (tredje landets namn)".

AVSNITT II

Frivilligt märkningssystem

Artikel 16

Allmänna bestämmelser

1. Varje aktör eller organisation skall för etiketter som innehåller andra uppgifter än de som anges i avsnitt I i denna avdelning överlämna en specifikation för godkännande till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där nötköttet i fråga produceras eller säljs. Den behöriga myndigheten kan även upprätta specifikationer som skall användas i den berörda

medlemsstaten under förutsättning att det inte är obligatoriskt att använda dessa.

Dessa specifikationer för frivillig märkning skall ange

- de uppgifter som skall finnas på etiketten,
- de åtgärder som skall vidtas för att garantera att dessa uppgifter är korrekta,
- det kontrollsystem som skall tillämpas i alla produktions- och försäljningsled, inbegripet de kontroller som skall utföras av ett oberoende organ som är godkänt av den behöriga myndigheten och utsett av aktören eller organisationen. Dessa organ skall uppfylla de kriterier som anges i den europeiska normen EN/45011,
- för en organisation, de åtgärder som kommer att vidtas vad beträffar varje medlem som inte följer specifikationen.

Medlemsstaterna får besluta att det oberoende organets kontroller kan ersättas av en behörig myndighets kontroller. Den behöriga myndigheten skall i så fall till sitt förfogande ha den kvalificerade personal och de resurser som krävs för att utföra nödvändiga kontroller.

Kostnaderna för de kontroller som föreskrivs i detta avsnitt skall bäras av den aktör eller organisation som använder märkningssystemet.

2. För att en specifikation skall kunna godkännas skall den behöriga myndigheten efter en grundlig granskning av de uppgifter som avses i punkt 1 försäkra sig om att det planerade märkningssystemet, och i synnerhet dess kontrollsystem, fungerar på ett korrekt och tillförlitligt sätt. Den behöriga myndigheten skall inte godta en specifikation som inte garanterar ett samband mellan å ena sidan identifieringen av slaktkroppen, kvartsparten eller köttstycken och, å andra sidan, det enskilda djuret, eller, där detta är tillräckligt för att kontrollera att uppgifterna på etiketten är korrekta, de berörda djuren.

Specifikationer som föreskriver etiketter med vilseledande eller oklara uppgifter skall inte heller godtas.

3. Om produktion och/eller försäljning av nötkött äger rum i två eller flera medlemsstater skall de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter granska och godkänna specifikationer som lämnas in i den mån de uppgifter som ingår i dessa avser händelser som äger rum på deras respektive territorium. I detta fall skall varje medlemsstat erkänna de godkännanden som utfärdats av varje berörd medlemsstat.

Om ett godkännande inte har avslagits eller utfärdats eller om kompletterande uppgifter inte har begärts inom en tidsfrist som skall bestämmas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2 räknat från dagen efter den dag då ansökan lämnades in, skall specifikationen anses som godkänd av den behöriga myndigheten.

4. Om samtliga berörda medlemsstaters behöriga myndigheter godkänner den inlämnade specifikationen skall den berörda aktören eller organisationen få rätt att märka nötköttet, förutsatt att etiketten innehåller aktörens eller organisationens namn eller logotyp.

5. Utan hinder av vad som sägs i punkterna 1–4 kan kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 23.2, föreskriva ett snabbare eller förenklat förfarande för godkännanden i särskilda fall, särskilt för nötkött i små förpackningar för detaljhandeln eller för första klassens köttstycken av nötkött i individuella förpackningar som har märkts i en medlemsstat i enlighet med en tillåten specifikation och förts in på en annan medlemsstats territorium, förutsatt att inga uppgifter har lagts till till den ursprungliga etiketten.

6. En medlemsstat skall besluta att namnet på en eller flera av dess regioner inte får användas, särskilt när namnet på en region

- skulle kunna ge upphov till oklarheter eller kontrollsvårigheter,
- är förbehållet nötkött inom ramen för förordning (EEG) nr 2081/92.

Vid godkännande skall namnet på regionen kompletteras med medlemsstatens namn.

7. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om tillämpningen av denna artikel och särskilt om uppgifterna på etiketterna. Kommissionen skall underrätta de andra medlemsstaterna om detta i den förvaltningskommitté för nötkött som avses i artikel 23.1 b och i förekommande fall kan regler för dessa uppgifter beslutas och bl.a. begränsningar införas i enlighet med förfarandet i artikel 23.2.

Artikel 17

Frivilligt system för märkning av nötkött från tredje land

1. Om produktionen av nötkött helt eller delvis äger rum i ett tredje land skall aktörerna och organisationerna endast ha rätt att märka nötkött enligt detta avsnitt om de förutom att följa artikel 16 har fått sina specifikationer godkända av den behöriga myndighet som utsetts för detta ändamål av vart och ett av de berörda tredje länderna.

2. För att ett godkännande som beviljats av ett tredje land skall vara giltigt i gemenskapen skall det tredje landet i förväg underrätta kommissionen om

- den behöriga myndighet som utsetts,
- de förfaranden och kriterier som skall iakttas av den behöriga myndigheten när den granskar specifikationen,
- alla aktörer eller organisationer vars specifikationer den behöriga myndigheten har godkänt.

Kommissionen skall överlämna dessa uppgifter till medlemsstaterna.

Om kommissionen på grundval av denna information kommer fram till att de förfaranden och/eller kriterier som tillämpas i ett tredje land inte överensstämmer med de normer som föreskrivs i denna förordning skall kommissionen efter samråd med det berörda tredje landet besluta att godkännanden som har bevil-

jats av det berörda tredje landet inte skall gälla inom gemenskapen.

Artikel 18

Påföljder

Utan att det påverkar någon åtgärd som vidtagits av organisationen själv eller det kontrollorgan som föreskrivs i artikel 16 får medlemsstaten, om det visar sig att en aktör eller en organisation inte har följt den specifikation som avses i artikel 16.1, återkalla det godkännande som avses i artikel 16.4 eller ställa upp tilläggsvillkor som skall följas för att godkännandet skall fortsätta att gälla.

AVSNITT III

Allmänna bestämmelser

Artikel 19

Tillämpningsföreskrifter

De åtgärder som krävs för att genomföra denna avdelning skall antas i enlighet med förvaltningsförfarandet i artikel 23.2. Dessa åtgärder skall särskilt omfatta

- a) storleken på den grupp djur som avses i artikel 13.2 a,
- b) det malda nötkött, de putsbitar av nötkött eller det hackade nötkött som avses i artikel 14,
- c) särskilda uppgifter som får anges på etiketten,
- d) de åtgärder som krävs för att underlätta övergången från tillämpningen av förordning (EG) nr 820/97 till tillämpningen av denna avdelning,
- e) de åtgärder som krävs för att lösa specifika praktiska problem; sådana åtgärder får, om det finns välmotiverade skäl till det, avvika från vissa delar av denna avdelning.

Artikel 20

Utnämning av behöriga myndigheter

Medlemsstaterna skall senast den 14 oktober 2000 utse den eller de myndigheter som skall ha ansvaret för genomförandet av bestämmelserna i denna avdelning.

Artikel 21

Kommissionen skall senast den 14 augusti 2003 för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport samt vid behov lämpliga förslag om utvidgningen av denna förordnings tillämpningsområde till att omfatta bearbetade produkter som innehåller nötkött och nötköttprodukter.

AVDELNING III

Gemensamma bestämmelser

Artikel 22

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att garantera att bestämmelserna i denna förordning efterlevs. De avsedda kontrollerna skall inte påverka tillämpningen av de kontroller som kommissionen kan utföra i enlighet med artikel 9 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95.

De påföljder som medlemsstaterna ådömer djurhållarna skall stå i proportion till hur allvarliga överträdelseerna är. Påföljderna kan, där så är berättigat, innebära en inskränkning av djurs förflyttning till eller från den berörda djurhållarens anläggning.

2. I samråd med behöriga myndigheter skall kommissionens experter

- a) kontrollera att medlemsstaterna uppfyller bestämmelserna i denna förordning,
- b) utföra kontroller på platsen för att säkerställa att kontrollerna genomförs i enlighet med denna förordning.

3. En medlemsstat på vars territorium en kontroll utförs skall bistå kommissionens experter med all den hjälp de kan behöva för att fullgöra sina uppgifter.

Resultaten av kontrollerna skall granskas tillsammans med den berörda medlemsstatens behöriga myndighet innan slutrapporten sammanställs och distribueras.

4. Om kommissionen anser att kontrollresultaten så kräver, skall den granska situationen inom den ständiga veterinärkommitté som avses i artikel 23.1 c. Den får fatta de beslut som krävs i enlighet med förfarandet i artikel 23.3.

5. Kommissionen skall övervaka utvecklingen. Mot bakgrund av denna utveckling och i enlighet med förfarandet i artikel 23.3 får kommissionen ändra eller upphäva de beslut som avses i punkt 4.

6. Närmare bestämmelser för tillämpningen av denna artikel skall antas, om så krävs, i enlighet med förfarandet i artikel 23.3.

Artikel 23

1. När det gäller genomförandet av

- a) artikel 10 skall kommissionen biträdas av den kommitté för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket som avses i artikel 11 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999 ⁽¹⁾,
- b) artikel 19 skall kommissionen biträdas av den förvaltningskommitté för nötkött som inrättats genom artikel 42 i rådets förordning (EG) nr 1254/1999 ⁽²⁾,
- c) artikel 22 skall kommissionen biträdas av den ständiga veterinärkommitté som inrättats genom rådets beslut 68/361/EEG ⁽³⁾.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i rådets beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i rådets beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

4. Kommittéerna skall själva anta sina arbetsordningar.

Artikel 24

1. Förordning (EG) nr 820/97 upphävs härmed.

2. Hänvisningar till förordning (EG) nr 820/97 skall tolkas som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 25

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas på nötkött från djur som slaktas från och med den 1 september 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 2000.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

J. GLAVANY

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 255, 18.10.1968, s. 23.

BILAGA

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 820/97	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	—
Artikel 12	Artikel 11
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 14.1	Artikel 16.1
Artikel 14.2	Artikel 16.2
Artikel 14.3	Artikel 16.5
Artikel 14.4	Artikel 16.4
Artikel 15	Artikel 17
Artikel 16.1	Artikel 16.3
Artikel 16.2	Artikel 16.3
Artikel 16.3	Artikel 13.2 a
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 18	Artikel 19
Artikel 19	—
Artikel 20	Artikel 20
Artikel 21	Artikel 22
Artikel 22	Artikel 25